

## Waartoe ben jij geroepen?

We hebben ondertussen twee keer stilgestaan bij het onderwerp 'roeping'. Dat waren goede preken, helemaal niks mis mee. Ik sta er nog steeds volledig achter.

Maar de afgelopen week had ik het idee dat de Heer tot me sprak en me aanmoedigde om nog een derde keer over roeping te spreken. *Hoe sprak de Heer dan tot mij?* Gewoon door steeds iets in mijn gedachten te laten zijn. Iets waar ik maar niet van afkwam. En ook iets wat ik moeilijk vond. Iets waar ik zelfs liever niet over spreek. Maar het is zo dominant aanwezig dat ik gehoorzaam wil zijn.

De vorige twee keer heb ik gesproken over onze 'algemene roeping' als gelovigen. En dat is de perfecte inleiding op het onderwerp van vandaag. Vandaag wil ik spreken, niet zozeer over 'algemene roeping', die voor ieder mens geldt, maar ik wil spreken over 'specifieke, persoonlijke roeping'.

De vraag is dan niet: *Waartoe zijn WIJ allemaal geroepen?*

Maar de vraag is: *waartoe ben JIJ (IK) specifiek geroepen?*

Eigenlijk gaat de preek vooral op *onze reactie* op deze persoonlijke roeping.

Weet je, *ik ken mezelf goed*. Ik weet waarom ik twee keer over algemene roeping heb gesproken en niet over specifieke, persoonlijke roeping.

Ik weet dat ik een ongelooflijke innerlijke weerstand voel tegenover mensen die van hun roeping hun identiteit maken. Dat zie je veel in *mijn wereld*, de wereld *van voorgangers*, de macho-predikanten en -voorgangers. De podiumbeesten, die overal in de schijnwerpers staan en altijd de juiste antwoorden hebben. De mensen die geestelijk leiderschap zien als een soort vervanging van hun maatschappelijke carrière. Mensen die ook *meten* volgens dezelfde maatstaven als de maatschappij, de wereld dat doet: *succes, geld, invloed, macht*. Het zijn vaak ook mensen die spreken over persoonlijke roeping als een carrière. Als een beloning of erkenning van talent of loyaliteit. *Zoals ook je baas op je werk dat zou kunnen doen*.

En als ik over persoonlijke, specifieke roeping denk en spreek, ben ik altijd bang dat ik dit beeld losmaak en oproep in mensen. Het wereldse beeld van leiderschap, autoritair leiderschap vaak, vermomd in een overtuigend geestelijk saus, gelegitimeerd door 'succes'. *Succes naar wereldse maatstaven...*

Ik ben me ervan bewust dat ik dit op wereldse maatstaven gebaseerde beeld van roeping los kan maken in mijn toehoorders. Het laatste dat ik wil is om jullie in deze illusie te laten geloven. Je roeping is NIET je identiteit!

Genoeg over mijn innerlijke weerstand over dit onderwerp. Want hoeveel innerlijke weerstand ik ook voel, *ik ervaar zelf een sterk gevoel van roeping in mijn leven* 😊.

---

We zijn als gelovigen *allemaal* geroepen tot

- om heiligen (om 'geheeld') te zijn,
- om één te zijn met Jezus,
- om in vrede te leven,
- om in vrijheid te wandelen,
- om de vrede van Christus in ons hart te laten regeren,
- en om een zegen te zijn.

We zijn geroepen om:

- Om ons werk te doen *alsof het voor de Heer is*
- Om deel te zijn van lichaam, deel van de gemeente, waarvan Jezus het hoofd is
- Om op een nederige manier, trouw en rechtvaardigheid uit te leven de maatschappij

God is een God van herstel en roept jou om in verbondenheid met Hem te leven en herstel en heling te ontvangen van de wonden/pijn die we met ons meedragen.

We ontvangen herstel, zodat wij brengers van herstel zullen zijn. We ontvangen genade, zodat we brengers van genade zullen zijn. We ontvangen vergeving zodat we schenkers van vergeving zullen zijn. Het gaat om ontvangen en doorgeven.

Dat is in een paar woorden de samenvatting van de vorige preken over roeping. Bestaat er ook zoiets als specifieke, persoonlijke roeping? Ja, ik geloof zeker dat deze bestaat! We gaan hier zo een voorbeeld van zien.

Het is deze persoonlijke roeping die jou helpt om tot herstel te komen en een bringer van herstel te worden. Jouw persoonlijke roeping is nodig, is een hulpmiddel, zodat jij geheeld wordt (of heilig) wordt. Jouw persoonlijke roeping vindt plaats in de context van onze algemene, collectieve roeping.

Jouw persoonlijke roeping is *geen beloning* voor goed gedrag of een iets wat jij verdient op basis van prestaties. *Dat is het denken van deze wereld!*

Bij God werkt het anders, heel anders...

### Exodus 3

*1Mozes was gewoon de schapen en geiten van zijn schoonvader Jetro, de Midjanitische priester, te weiden. Eens dreef hij de kudde ver de woestijn in, en zo kwam hij bij de Horeb, de berg van God. 2Daar verscheen de engel van de HEER aan hem in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde. Mozes zag dat de struik in brand stond en toch niet door het vuur werd verteerd. 3Hoe kan het dat die struik niet verbrandt? dacht hij. Ik ga dat wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken. 4Maar toen de HEER zag dat Mozes dat ging doen, riep Hij hem vanuit de struik: 'Mozes! Mozes!' 'Ja, ik luister,' antwoordde Mozes.*

Mozes had eens een veelbelovende toekomst gehad. Hij is, als Joods jongetje, opgegroeid aan het hof van Farao. De toekomst lag voor hem open. Maar hij had, als jongeman, uit boosheid, een Egyptenaar vermoord. Hij had nog geprobeerd dat te verdoezelen, maar het kwam aan het licht. Hij is toen de woestijn in gevlucht. Zijn leven was mislukt zou je kunnen zeggen. *Nu bracht hij zijn tijd door met het hoeden van schapen... al veertig jaar lang...*

En dan, op een dag ziet hij een struik in brand staan. Een struik die niet verteerd. Hij gaat kijken en hoort zijn naam: 'Mozes, Mozes'...

Hij wordt *bij zijn naam* geroepen... Dit is het soort roeping dat *persoonlijk* is...

'Ja, ik luister' is zijn reactie.

- Eerste aandachtspunt: Ben jij bereid stil te staan en te luisteren?

*5'Kom niet dichterbij,' waarschuwde de HEER, 'en trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig. 6Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.' Mozes bedekte zijn gezicht, want hij durfde niet naar God te kijken.*

Nu weet Mozes, wie het is die tot hem spreekt. Een bijzonder moment. Er is een besef van verhoudingen bij Mozes. Hij trekt zijn sandalen uit. Hij beseft dat het schepsel is en God de schepper. Hij beseft dat Hij bestaat, vanwege de God van zijn voorvaderen.

- Tweede aandachtspunt: heb jij een gezond besef van verhoudingen? God is onbeperkt in zijn mogelijkheden en jij bent beperkt in je mogelijkheden. (nederigheid)

*7De HEER zei: 'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, Ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, Ik weet hoe ze lijden. 8Daarom ben Ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden, en om hen uit Egypte naar een mooi en uitgestrekt land te brengen, een land dat overvloedig van melk en honing, het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Chiwwieten en Jebusieten. 9De jammerklacht van de Israëlieten is tot Mij doorgedrongen en Ik heb gezien hoe wreed de Egyptenaren hen onderdrukken. 10Daarom stuur Ik jou nu naar de farao: jij moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte wegleiden.'*

Mozes krijgt een openbaring van Gods hart: *'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is... Ik heb hun jammerklachten gehoord... Daarom ben Ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden.'* De roeping van Mozes vloeit voort uit het mededogen/compassie van God.

Elke specifieke roeping is een deelname aan dit hart van mededogen/compassie. Wie geroepen wordt, wordt uitgenodigd om mee te voelen met Gods bewogenheid voor de wereld.

- Derde aandachtspunt: ben jij bereid te voelen wat God voelt, wanneer Hij naar deze wereld kijkt?

Mozes is natuurlijk overweldigd door zijn opdracht, zijn roeping:

*10Daarom stuur Ik jou nu naar de farao: jij moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte wegleiden.'*

En dan volgt er een prachtige dialoog. Een dialoog vol tegenwerpingen. Een dialoog ook waaruit blijkt dat Mozes deze roeping nooit geambieerd of gezocht heeft.

#### Exodus 3

*11Mozes zei: 'Maar wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?' 12God antwoordde: 'Ik zal bij je zijn. En dit zal voor jou het teken zijn dat Ik je heb gestuurd: als je het volk uit Egypte hebt weggeleid, zullen jullie God bij deze berg vereren.'*

#### Wie ben ik?

Mozes kent het verhaal van zijn leven. Hij weet dat hij iemand vermoord heeft, hij kent de mislukkingen van zijn leven. Hij wordt geroepen in iets wat 'te groot' is voor hem. Gods antwoord bevestigt dat: het gaat niet om jou, het gaat om mij: *'Ik zal bij je zijn'!*

- Vierde aandachtspunt: onze roeping kunnen we niet op eigen kracht uitvoeren, daarom zegt de Heer: *'Ik zal bij je zijn'*

#### Exodus 3

*13Maar Mozes zei: 'Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen: "Wat is de naam van die God?" Wat moet ik dan zeggen?' 14Toen antwoordde God hem: 'Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: "IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd.'"*

#### Wie bent U?

In het antwoord dat Mozes krijgt op deze vraag laat God zien dat Hij een relationele God is. *'Ik ben die er zijn zal'.*

Het is geen definitie met eigenschappen, maar het is de belofte van aanwezigheid in het heden en in de toekomst.

*De God die altijd nabij zal zijn!!*

We kunnen God niet kennen door zijn eigenschappen uit ons hoofd te leren, we leren God kennen door zijn relationele aanwezigheid. *We leren God kennen door ervaring.*

De roeping van Mozes is uiteindelijk een uitnodiging tot leven in gemeenschap met God.

- Vijfde aandachtspunt: We worden geroepen om in zijn aanwezigheid te ervaren, nu en in de toekomst. Het is een uitnodiging om samen met God te leven.

Mozes is nog niet klaar. Hij heeft nog meer tegenwerpingen.

- Wat als ze mij niet geloven?* (Ex. 4:1)
- Ik kan toch niet goed spreken?* (Ex. 4:10)
- Zend toch iemand anders* (Ex. 4:13)

Het ontbreekt ons vandaag aan de tijd om diep op deze tegenwerpingen in te gaan. Maar de bottom-line is dat Mozes bang is...

In dit gesprek met God, in dit moment van roeping, wordt Mozes al gevormd. Hij leert waar het leven om draait, ...het draait om Gods nabijheid.

Ook vandaag roept God mensen, gewone mensen, zoals jij en ik. Mensen met beperkingen, mensen die niet volmaakt zijn, mensen die fouten maken...

Hij roept ze omdat hij compassie heeft voor de mensen in deze wereld. Wij worden geroepen in Zijn grote plan van herstel.

Ik denk dat de uitnodiging vandaag is om te luisteren naar de Heer. Om rekening te houden met de mogelijkheid dat God je roept.

Als Hij je roept, dan roept hij je bij je naam, persoonlijk.

Roeping gaat niet alleen over geestelijke taken, zoals voorganger of aanbiddingsleider. Elk werk is geestelijk hebben we vorige keer gezien (*doe alles alsof je het voor de Heer doet*).

Sommigen worden geroepen om in deze maatschappij het verschil te maken. Misschien zitten hier wel toekomstige huisartsen, burgemeesters, ministers in de zaal...

Maar je kunt ook geroepen worden om er te zijn voor je kinderen, kleinkinderen. Je kunt geroepen worden om in de stilte, voorbede te doen, enz.

*Ik heb roeping ervaren in mijn leven om voorganger te worden van deze kerk. God sprak tot mij, in mijn hart. Mijn roeping is bevestigd door profetische woorden. Voor anderen was dat overtuigend. Voor mij was dat eigenlijk niet nodig. God had immers tot mijn hart gesproken. Roeping is in eerste instantie iets tussen God en jou. Jouw ontmoeting bij de brandende braamstruik.*

Roeping gaat je talenten te boven. Ik was zo arrogant (en/of onwetend), dat ik dacht dat het makkelijk is om voorganger te zijn. Dat was 17 jaar geleden. *Ondertussen weet ik dat het de moeilijkste taak is die ooit op mijn pad is gekomen.* Het wandelen in mijn roeping heeft mij doen beseffen, dat alles draait om *'Ik ben die er zijn zal'*.

Elk seizoen kent zijn eigen, persoonlijke roeping. Misschien ben je zeventig of tachtig jaar oud en denk je dat je er niet meer toe doet. Het is een leugen. Het is de 'Wie ben ik – tegenwerping'. De Heer zegt: 'Ik zal bij je zijn'!

Stop nooit met luisteren naar wat de Heer zegt. Hou er rekening mee dat de Heer spreekt, tot jou, persoonlijk. Hou er rekening mee dat Hij je roept om te delen in zijn compassie, zijn liefde voor deze wereld.

AMEN

GEBED